

Politolog Iščenko: „HIMARS“ NA UKRAJINE — POSLEDNÝ KROK K VEĽKEJ VOJNE

- CZ24 News | 15. července 2022

UKRAJINA: Vo štvrtok 14. júla došlo k civilným obetiam v dôsledku raketového útoku vo Vinnici. Buď bola raketa zostrelená alebo zasiahla nesprávne miesto alebo zasiahla správne miesto - vojenský objekt a vedľajšie straty vznikli v dôsledku zvyku ukrajinskej armády ukrývať muníciu v civilných budovách.

Je nepravdepodobné, že sa niekedy dozvieme skutočnú príčinu tejto tragédie. Nie preto, že by niekto niečo zámerne skrýval. Len čoskoro sa takéto prípady pre Ukrajinu stanú bežnými. Už som niekoľkokrát napísal, že Spojené štáty a ich ukrajinskí lokaji nielenže zatiahli Rusko do bojových akcií, ale používajú taktiku, ktorá núti armádu „mariupolizovať“ sídla, ktoré Ukrajinci menia na obranné centrá.

Túto taktiku „festungov“ - opevnených miest vymyslel Hitler v druhej polovici Veľkej vlasteneckej vojny, keď Nemci stratili nádej na víťazstvo a snažili sa len oddialiť svoju konečnú porážku v nádeji, že tvrdohlavou obranou dosiahnu vykrvácanie spojencov (predovšetkým ZSSR) a vynútia si prijateľné mierové podmienky.

Ukrajinský nacistický režim zdedil po svojich hitlerovských predchodcoch všetko, vrátane taktiky vedenia vojny. Američania, ktorí si uvedomujú, že nemôžu udržať Ukrajinu, že vojenská porážka nacistického režimu je nevyhnutná tak, ako ranný východ slnka, sa snažia spôsobiť čo najväčšie škody krajine a ľuďom, ktorí sa v blízkej budúcnosti zjednotia s Ruskom.

Všade tam, kam prišla ruská armáda, v D/LLR, na strednej, južnej či západnej Ukrajine sa ničia domy, ktoré postavili naši dedovia a otcovia, naši spoloční Rusi, lebo Ukrajinu obnovil po Veľkej vlasteneckej vojne celý ZSSR. Mnohí z tých, ktorí ju prišli obnoviť, zostali žiť v mestách, ktoré vybudovali. A teraz Rusi zomierajú na oboch stranách. Hoci to nie je zrejme Ukrajincom, ktorí zabudli na svoju ruskosť, „ktorí v sebe zabili Rusa“, ale Američanom je to zrejme. Američania, ktorí sú nútení vrátiť nám kus ruskej pôdy, ktorú okupovali po rozpade ZSSR, sa rovnako ako Nemci v rokoch 1943-44 snažia nechať za sebou spálenú zem. A tak ako vtedy ich prví pomocníci v tejto veci — ukrajinskí kolaboranti — bývalí Rusi, ktorí v sebe zabili Rusa za slaninu a samohonku, s o to väčšou šialenosťou zabíjajú tých, ktorí si zachovali svoju ruskú identitu.

Američania nedodávajú Ukrajine techniku a zbrane, ktoré by jej pomohli poraziť Rusko. Na rozdiel od Kyjeva vo Washingtone nepracujú len blázni - je tu dostatočný počet kvalifikovaných odborníkov, ktorí dokážu adekvátne posúdiť potenciál strán a pochopiť, že Ukrajina môže bojovať o niečo dlhšie alebo o niečo kratšie, ale výsledok bojových akcií je jasný ešte predtým, než začnú — Kyjev prehrá, ukrajinský nacistický režim prestane existovať. Do Kyjeva sa dodávajú zbrane, aby sa zvýšil počet obetí a ničenia, a dokonca ani nie tak ruských, ako ukrajinských.

Americké predaje zbraní sa až do určitého bodu striktne riadili konceptom „delegovanej vojny“, vojny vedenej proti Rusku v zastúpení, ktorej konečným cieľom je vyčerpať Rusko zničením Ukrajiny. Ale v dôsledku šetriacej taktiky ruských ozbrojených síl zomrelo príliš málo Ukrajincov. Z

amerického pohľadu je to málo, hoci v skutočnosti je ich veľa. Nie všetky mestá, v ktorých prebiehali bojové akcie, boli rozbité na prach. Bolo tu jasné nebezpečenstvo, že po určitom čase sa front zrúti a stredná a za ňou západná Ukrajina prakticky neutrpí.

Potom Američania išli vabank a dodali Ukrajincom MLRS „HIMARS“. Na prvý pohľad bežné raketové systémy s viacnásobným štartom, s doletom až 120 km (ako náš „Smerč“) s o niečo menším kalibrom. Je pravda, že k nemu môžu byť dodané rakety s doletom tristo až päťsto kilometrov, ale doteraz také rakety na Ukrajinu dodané neboli. „HIMARS“ však majú jednu vlastnosť, ktorá z nich robí nielen MLRS, ale aj presné zbrane. Ich rakety môžu byť navádzané pomocou GPS. Keďže Spojené štáty poskytujú Ukrajine spravodajské informácie a určovanie cieľov zo svojich lietadiel včasného varovania, ako aj pomocou satelitnej sústavy, v skutočnosti hovoríme o tom, že Spojené štáty pod pláštikom MLRS dodali Ukrajine vysoko presné rakety krátkeho doletu. Vzhľadom na schopnosť zvýšiť dosah systému vďaka raketám dlhšieho doletu má Kyjev menej dokonalý analóg „Iskanderu“, ktorý je však dostatočne účinný na to, aby dostal ruskú armádu a najmä politické vedenie do vážnych problémov.

Ukrajinci začali pomocou „HIMARS“ útočiť na muničné sklady a veliteľské stanovištia Ozbrojených síl RF. Súčasne sa v salve spolu s dvojicou „HIMARS“, ktorých úlohou je priamo zničiť cieľ, spustí niekoľko rakiet „Točka-U“ a/alebo striel ukrajinských („Olcha“) alebo starých sovietskych MLRS. Úlohou týchto rakiet je preťažiť systém protivzdušnej obrany a poskytnúť raketám systému HIMARS“ prielom k cieľu.

Samotná dodávka vysoko presných rakiet dlhého doletu na Ukrajinu už prekračuje červenú čiaru. Tieto zbrane nemôže Ukrajina efektívne použiť bez priamej americkej účasti (spravodajská služba, označenie cieľa). To znamená, že Spojené štáty americké vstúpili do otvorenej ozbrojenej konfrontácie s Ruskom. Ale je tu aj ďalší negatívny efekt. Ukrajina začala používať „HIMARS“ na údery proti cieľom v Rusku. Samotné rakety komplexu zasiahli cieľ pomerne presne (hoci sú odchýlky), no ich sprievod v podobe masy starých ukrajinských rakiet spôsobuje značné škody na obytných zónach pohraničných obcí, vrátane regionálnych centier.

V súlade s tým sa ruské obyvateľstvo začína pýtať: po prvé, kde sú odvetné údery a po druhé, kedy prestanú ostreľovať. Odpoveď na prvú otázku sme videli vo Vinnici. A takýchto odpovedí bude stále viac. Rusko, aby zabezpečilo svoje postupujúce skupiny, potrebuje na území Ukrajiny zničiť mnohonásobne viac cieľov, než zničí Ukrajina. Keďže „HIMARS“ dramaticky zvýšili účinnosť ukrajinského delostrelectva, Rusko musí zasiahnuť viac cieľov a zvýšiť počet rakiet v salve. Riziko, že zostrelená alebo vychýlená raketa zasiahne civilnú infraštruktúru a spôsobí náhodnú smrť civilistov sa mnohonásobne zvyšuje.

Čím viac systémov „HIMARS“ bude dodaných na Ukrajinu, tým častejšie, masívnejšie a tvrdšie budú odpovede z Moskvy. Ak Američania dodajú Ukrajine svoje najnovšie systémy protivzdušnej obrany, ako to požaduje Zelenskij, počet rakiet v salve sa bude musieť ďalej zvyšovať. To znamená, že riziko vedľajších strát a zničenia sa opäť zvýši.

Napokon, hlavné je, že všetko, čo môže Rusko postaviť proti systémom „HIMARS“ v rámci špeciálnej operácie obmedzenej na územie Ukrajiny, sú polovičné opatrenia. Hlavný zdroj nebezpečenstva – americké navádzacie systémy zostávajú mimo zóny možného odvetného úderu. Navyše, dodávka rakiet dlhého doletu schopných zasiahnuť minimálne Smolensk, ba aj Moskovskú oblasť je otázkou času, Američania budú určite chcieť vylepšiť svoje systémy a spôsobiť Rusku čo najväčšie škody, predovšetkým morálne.

V dôsledku toho bude Rusko v blízkej budúcnosti čeliť otázke zničenia amerických lietadiel AWACS operujúcich v konfliktnej zóne a možnému úderu na konšteláciu amerických satelitov s cieľom zbaviť systémy „HIMARS“ vysokej presnosti a zmeniť ich na obyčajné, priemerné a obyčajné MLRS. **V skutočnosti sme na pokraji priamej, aj keď zatiaľ obmedzenej konfrontácie so Spojenými štátmi. Za týchto podmienok sa počet potenciálnych nevinných obetí v ukrajinských mestách, ako aj ničenie civilnej infraštruktúry stáva druhoradým problémom. Rusko a svet sa musia vyhnúť najhoršiemu, na nežné city ukrajinského obyvateľstva nie je čas.**

AUTOR: Rostislav Iščenko

[ZDROJ](#)

Překlad: News Front